

Uvodnik

Editorial

V uredništvu Kairosa nam je tudi za pričujočo številko uspelo oblikovati tematski sklop, tokrat na temo »psihoterapija in duhovnost«. Tematski sklopi postajajo stalnica revije. To je standard, ki ga bo težko obdržati, a si bomo za to vsekakor prizadevali. Menimo namreč, da dajejo tematski sklopi dodatno vrednost reviji. Ker je Kairos po svoji zasnovi odprt za prispevke različnih psihoterapevtskih smeri, tematski sklop po eni strani izpostavi njihove različenosti, po drugi strani pa podobnosti. Teh je velikokrat več, kot bi pričakovali. Tako revija še bolj uresničuje svoje poslanstvo povezovanja različnih psihoterapevtskih pristopov. Skupno delo ob določeni temi pa povezuje tudi pisce in urednike.

Tokratna tema se je izkazala kot zahtevna in kočljiva, saj imamo psihoterapevti do duhovnosti različen odnos. Nekateri duhovnost zavračajo, drugi jo vidijo kot sestavni del človekovega življenja in psihoterapije, tretji ji pripisujejo tako v življenju kot psihoterapiji ključni oz. nadrejeni pomen. Ob tako različnih stališčih se slej ko prej vrnemo k temeljnemu vprašanju - kaj pa duhovnost sploh je? Različne definicije duhovnosti bosta bralec in bralka našla v člankih, posvečenih tej temi. Meniva, da jih je možno razvrstiti na spekter med dve skrajni poziciji:

- duhovnost je proizvod človekove duševnosti, ki bogati in obarva človekovo življenje, vendar nima nikakršnih povezav z nečim izven človeka in tudi nima drugotnega oz. metafizičnega smisla, kot ji ga včasih pripisujejo filozofija, umetnost in religija;
- duhovnost je prepoznavanje, spoznavanje in komunikacija z virom (npr. naravo, nadnaravnim, bogom) izven človeka, pri čemer rojeva povezava s tem virom nek dodatni, zemeljsko usodo presegajoči smisel.

V uredništvu smo morali kot posamezniki do teh dveh definicij zavzeti določeno stališče, hkrati pa smo se odločili, da bomo v tej številki pustili dovolj širok prostor za različne, lahko tudi med seboj izključujoče se poglede avtorjev prispevkov. Edini pogoj je bil, da svojih stališč ne oznanjajo kot neomajnih resnic in neizpodbitnih dejstev. Seveda se tudi zavedamo, da tako zahtevna tema z eno številko ni izčrpana in da mnogo glasov, ki jih slišimo iz zgodovine in sodobnosti in ki bi jih uredništvo želelo zajeti, v tej številki ni dobilo svojega mesta.

Morda (oz. zagotovo) ni slučajno, da smo v uredništvu prav ob ustvarjanju te številke pomislili, da bi spodbudili komunikacijo med Kairosom (avtorji in uredniki) ter bralkami in bralci. Predstavljali smo si namreč, da bi utegnili tako občutljiva tema, kot je »psihoterapija in duhovnost« vzbuditi odzive in komentarje na članke. Zato vas na tem mestu še enkrat pozivava, da nam pišete in se odzovete na članke. Poleg tega si kot doslej želimo tudi vaših odzivov na aktualna dogajanja v Sloveniji in svetu, kolikor so povezana s psihoterapijo ali jih lahko z njeno lučjo osvetljujemo. Lep primer komunikacije med avtorji člankov vsebuje že tokratna številka.

Od začetka izhajanja Kairosa leta 2007 je pomladanska dvojna številka podpirala študijske dneve Slovenske krovne zveze za psihoterapijo. Vsako leto skupaj z vabilom na študijske dneve pošljemo tudi vabilo za objavo v Kairosu na tematski sklop, kateremu so posvečeni študijski dnevi. Seveda pa vedno sprejemamo tudi prispevke, ki niso posvečeni temi študijskih dnevov. Tokrat ste torej še posebej vabljeni, da nam pošljete članke in druga besedila na temo tokratnih študijskih dni na Rogli - Osebnost v različnih psihoterapevtskih pristopih.

Glede na čas, ko boste to številko dobili v svoje roke, vam, seveda tudi v imenu celotnega uredništva, želiva srečno novo leto.

Da bi to voščilo ne bilo preveč suho in glede na tematiko te številke, pa naj zaključiva s pesmijo, ki nam morda lahko pomaga doživeti trenutek tistega, kar poskušamo zajeti z besedo duhovnost in kar hkrati uhaja dosegu katerekoli besede.

LJUBEZEN

*Ljubezen pomeni, da nase pogledaš,
kot bi si ogledoval kako daljno stvar;
kajti ti si le ena od mnogih reči.
Kdorkoli vidi tako, ozdravi, ne da bi vedel,
mnogih bolezni svoje srce –
ptica in drevo mu pravita: Prijatelj.*

*In potem si želi uporabiti sebe in stvari,
tako da zažarijo v svoji zrelosti.
Ni važno, ali ve, čemu služi:
tisti, ki služi najbolje, ne razume vedno.*

(Czeslaw Milosz, prevod Tina Košir)
